

Voitokas Odabella

MUSIIKKI

Estonia-teatterin Attilan toinen näytäntö. Odabellana Jenny Anvelt.

Jenny Anvelt oli Estonia-teatterin toisen Attila-näytännön voitokas Odabella. Tällä lahjakkaalla laulajattarella olisi varmasti kaikki mahdollisuudet kasvaa suuren tyylin dramaattiseksi sankarittareksi.

Hän oli ulkoiselta olemukseltaan kuin kostonhengetär — hyvin naisellinen kostonhengetär —, täynnä taipumatonta vihaa ja järkkymättömyyttä sisäistä voimaa. Mutta hänessä eli myös rakkaus Forestoa kohtaan, mikä loi oman herkkyytensä ja pehmeytensä tähän uljaaseen ja intohimoiseen Odabellaan.

Kenties Odabellan roolikuva ei ollut vielä erityisen vivahteikas, mutta ylipäättään verdin varhaisten oopperoiden hahmoista on vaikea tehdä psykologisia tutkielmia — luonteenpiirteiden määrä supistuu yleensä pariin kolmeen. Tässä suhteessa ristiriitainen nimiosa Attila on mielenkiintoinen poikkeus —

ratkaiseva ansio kuuluu tietysti myös Matti Palmille, jonka roolitulkinnassa oli hämmästyttävän realistista voimaa.

Jenny Anveltin sopraanossa on harvinaisen suurta dramaattista hehkua. Se lennähti kylmästi liekehtien esiin kuoron ja orkesterin mahtavimmankin pauhun keskeltä. Laulajattaren ääni on tosin vielä hieman kypsytön — mutta itse asiassa tuo petolintumaisen leikkaava sointi sopi hyvin tähän sotaiseen osaan.

Kriittiset hetkensä Jenny Anvelt koki ensimmäisen näytöksen alkupuolella: hän ei uskaltanut laulaa joitakin ylä-ääniä. Mutta pian hänen sopraanonsa liekehti jälleen ja korkeimmat sävelet syttyivät läpitunkevaan loistoon — tässä äänessä täytyy olla todella luja ydin, koska se kestää näin raskaspaineista laulutyyliä.

Koloratuuritekniikan Jenny Anvelt hallitsee varsin iskevästi — hän latoi kuviot täyteen myrskyvää vihaa. Koloratuurit eivät ole ainakaan tässä oopperassa siroja ”koristeita”, vaan kipinöiviä, hurjia tunteenpurkauksia.

HANNU-ILARI LAMPILA

He Sa 31.5.20